

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **M.K.**, zast. Mgr. Markem Hudlickým, advokátem, se sídlem Františkánská 7, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2011 čj. MV-70143-8/SO-2010,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 26. 9. 2011 čj. MV-70143-8/SO-2010 a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 5. 2010 čj. OAM-3875-8/MC-2010 se zrušují a věc se vrací žalovanému dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.800,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Marka Hudlického, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 5. 2010 čj. OAM-3875- 8/MC-2010 a toto rozhodnutí potvrzeno. Citovaným rozhodnutím Ministerstva vnitra bylo podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) zrušeno žalobci povolení k trvalému pobytu a stanovena lhůta 30 dnů k vycestování z území České republiky.

Žalobce v žalobě namítá, že žalovaný nesprávným způsobem vyhodnotil skutkovou situaci a v rozporu s ust. § 3 správního řádu nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti.

Ve druhé žalobní námitce žalobce namítá, že žalovaný se nevypořádal s námitkami žalobce ohledně toho, že nejsou dány podmínky pro zrušení trvalého pobytu, neboť žalobce se nedopustil opakovaně porušení veřejného pořádku. Je sice pravdou, že žalobce byl pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Plzeň-město, avšak uvedeného jednání se dopustil v jednočinném souběhu a jako pokračujícího trestného činu. Oba útoky proti poškozené byly spáchány v rozsahu dvou dnů, mezi nimi nebylo žalobci doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání, a proto je nutno na toto jednání nahlížet jako na jeden pokračující trestný čin. Správní orgán je vázán rozhodnutím soudu a není oprávněn sám hodnotit a přezkoumávat soudní rozhodnutí. Tvzení žalovaného, že se žalobce dopouštěl opakovaného páchaní trestných činů, je v přímém rozporu s pravomocným rozhodnutím soudu.

Ve třetí žalobní námitce žalobce namítá, že nebyla naplněna skutková podstata ust. § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť výklad pojmu opakované narušení veřejného pořádku závažným způsobem a narušení práv a svobod druhých je žalovaným podáván příliš extenzivně. Rovněž vyhodnocení počtu poškozených žalovaný podává extenzivně ve prospěch žalobce. V této části je rozhodnutí nedostatečně odůvodněné a nepřezkoumatelné.

Ve čtvrté žalobní námitce žalobce připomíná, že žádal, aby bylo přihlédnuto k zásahu rozhodnutí do jeho rodinného života a tedy k jeho tvrzení o vztahu se snoubenkou V.L. K tomuto vztahu žalovaný s poukazem na ust. § 82 odst. 4 správního řádu nepřihlédl, to je však v rozporu s ust. § 77 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Termín sňatku byl stanoven na den 29. 10. 2011. Žalobce k tomu poukazuje na čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, ze kterých vyplývá, že zásah do soukromého a rodinného života musí být odůvodněn naléhavou sociální potřebou a musí být přiměřený sledovanému legitimnímu cíli. V tomto kontextu se jeví napadené rozhodnutí jako neadekvátní ve vztahu k trestnému činu spáchanému žalobcem, za který byl již soudem potrestán.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě poukázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve správním spise je předně založen trestní příkaz vydaný Okresním soudem Plzeň-město dne 16. 11. 2009 pod sp. zn. 3 T 133/2009, jímž byl žalobce uznán vinným, že

1. dne 30. 6. 2009 v době kolem 20.00 hod. v Plzni, Karlovarské třídě, na tramvajové zastávce městské hromadné dopravy „Severka“, přistoupil k poškozené U.L., nar. X, tuto uchopil rukou kolem krku do takzvané „kravaty“ a takto ji přinutil, aby s ním šla do jejího bytu č. X na adrese P., S. X, zde nejprve rozbil zrcadlo a poté botník pod ním, čímž způsobil majiteli bytu poškozenému J.Š., nar. X, škodu v celkové výši 800,- Kč, následně nožem rozřezal 2 páry bot, 1 dřínové kalhoty a 4 ks halenek, čímž způsobil majitelce oděvních součástí poškozené U.L. škodu v celkové výši 1.750,- Kč, při tom poškozené nadával a vyhrožoval jí, že jí zláme ruce a nohy, poté poškozenou udeřil pěstí do hrudníku a následně, když tato upadla na zem, si na ni sedl, říkal jí, že jí zláme nohy a opakovaně ji do nohou udeřil pěstí, poté dalšího jednání zanechal a z bytu odešel, v důsledku popsání jednání poškozená neutrpěla žádné zranění,

2. dne 2. 7. 2009 v době kolem 22.00 hod., v P., S. č. X, v bytě č. X, kde se v tu dobu nacházela nájemkyně bytu poškozená U.L., nar. X, a dále poškozená I.B., nar. X, nejprve vykopl uzavřené vstupní dveře do bytu, čímž způsobil majiteli bytu poškozenému J.Š., nar. X, škodu v celkové výši nejméně 1.100,- Kč, do tohoto následně bez svolení poškozené L. vstoupil a zde k její škodě odcizil 2 ks mobilních telefonů zn. Nokia, typu 6300 a 6170 v celkové hodnotě 3.300,- Kč, přičemž poté, kdy poškozená se snažila mu odcizené telefony vzít, tuto rukama odstrčil, následně v kuchyni uchopil do ruky dřevěný váleček na těsto a poškozené řekl „když jsem ti nezlomil nohy, zlomím ti ruce“, kdy současně poškozenou uchopil rukou kolem krku a zmíněným válečkem směrem k ní mával, následně poté, kdy poškozená B. z bytu vyběhla s voláním o pomoc, poškozenou L. pustil, váleček zahodil na zem a z bytu odešel, přičemž současně oběma poškozeným vyhrožoval usmrcením.

T í m s p á c h a l ad. 1., 2. pokračující trestný čin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a odst. 1 tr. zákona, ad 1. dále trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona, trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zákona, ad 2. dále trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, odst. 2 tr. zákona, trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. c) tr. zákona a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody v délce jednoho roku podmíněně odložený na zkušební dobu 2,5 roku.

Na základě tohoto trestního příkazu Ministerstvo vnitra opatřením ze dne 8. 2. 2010 zahájilo správní řízení ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu podle ust. § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalobce ve vyjádření k zahájenému řízení uvedl, že neví, co bude dělat, když se na Ukrajině „odhlásil“, jeho příbuzní bydlí v Čechách a má tady hypotéku a půjčky. Svoji vinu přiznává, moc toho lituje a chtěl by zůstat zde v Čechách. Prostřednictvím svého právního zástupce toto vyjádření dále doplnil s tím, že nejsou dány důvody pro zrušení povolení k trvalému pobytu, neboť žalobce se dopustil toliko jednoho pokračujícího trestného činu. Poukázal dále na to, že má pochybnost, zda uvedené jednání naplňuje subjektivní stránku příslušného ustanovení zákona, že veřejný pořádek byl narušen závažným způsobem, když žalobci byl soudem uložen toliko podmíněný trest.

Rozhodnutím ze dne 17. 5. 2010 č.j. OAM-3875-8/MC-2010 bylo žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu a stanovena mu lhůta k vycestování z území ČR. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Ministerstvo vnitra uvedlo, že žalobce se opakovaně dopustil závažného narušení veřejného pořádku a svým jednáním naplnil podmínku uvedenou v ust. § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalobce byl odsouzen pro spáchání pěti trestných činů, kterých se dopustil ve více dnech a proti více poškozeným. Žalobce prokazatelně spáchal více trestných činů, ve více dnech a proti více poškozeným, a tudíž opakovaně závažným způsobem narušil veřejný pořádek. Žalobce dále závažným způsobem narušil práva a svobody druhých, a to minimálně porušováním domovní svobody, což byl jeden ze spáchaných trestných činů vyjmenovaných v pravomocném trestním příkazu.

K definici pojmu závažné narušení veřejného pořádku správní orgán konstatoval, že se dá charakterizovat tak, že veřejný pořádek je stav, kdy nejsou porušovány zákony České republiky. Pokud cizinec svým protiprávním jednáním spáchal čin, který vedl až k pravomocnému odsouzení, má správní orgán za to, že toto jednání lze charakterizovat jako závažné narušení veřejného pořádku, navíc v tomto případě, jak je patrné, byl cizinec odsouzen pro spáchání pěti trestných činů, které spáchal ve dvou dnech a na více poškozených.

K podanému vyjádření žalobce Ministerstvo vnitra uvedlo, že žalobce prokazatelně spáchal více trestných činů proti více poškozeným a těchto skutků se dopustil v rozmezí dvou dnů.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že zrušení povolení k trvalému pobytu je zásahem do soukromého a rodinného života, avšak nikoliv nepřiměřeným. Cizinec má možnost při splnění

podmínek požádat o jiný druh pobytu v České republice, z jeho správní činnosti není správnímu orgánu známa skutečnost, že by žalobce měl na území České republiky rodinné vazby. Žádné jiné informace, které by mohly znamenat nepřiměřený dopad do soukromého nebo rodinného života cizince, právní zástupce žalobce správnímu orgánu neposkytl ani nesdělil.

Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí rozklad, ve kterém zopakoval, že jednání, za které byl žalobce odsouzen, se dopustil v jednočinném souběhu a jako pokračujícího trestného činu. Oba útoky proti poškozené byly spáchány v rozsahu dvou dnů, mezi těmito nebylo žalobci doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání, proto je nutno na toto jednání nahlížet jako na jeden pokračující trestný čin, jak je ostatně z trestního příkazu patrné. Žalobce se sice formálně dopustil pěti trestných činů, avšak uvedené činy spáchal v jednočinném souběhu a jedním jednáním. Z tohoto důvodu není naplněna skutková podstata ust. § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Výklad pojmu opakované narušení veřejného pořádku závažným způsobem a narušení práv a svobod druhých je správním orgánem podáván příliš extenzivně v rozporu s ust. § 2 odst. 2 správního řádu. Rovněž vyhodnocení počtu poškozených je správním orgánem podáváno extenzivně, neboť jednání žalobce směřovalo pouze proti poškozené U.L., bývalé přítelkyni žalobce. Pokud došlo k poškození zařízení majitele bytu J.Š., pak žalobce způsobení této škody primárně nezamýšlel. Pokud jde o poškozenou I.B., pak trestní příkaz neuvádí, že by útok směřoval proti ní ani že by jí byla způsobena škoda, zcela zjevně se tak jedná o svědkyni a nikoliv poškozenou. Žalobce svého jednání lituje, uložený trest přijal a uloženou podmínku dodržuje. Nikdy předtím nebyl trestán a předmětné trestné činnosti se dopustil v návalu emocí, kdy nezvládl rozchod se svou bývalou přítelkyní. Žalobce také žádá, aby bylo přihlédnuto k dopadům do jeho soukromého a rodinného života, neboť navázal hluboký a věří, že trvalý vztah k občance České republiky V.L., se kterou plánuje sňatek a založení rodiny. Dále žalobce svůj rozklad doplnil o čestné prohlášení své současné družky, ve kterém uvádí, že vztah s žalobcem je hluboký a trvalý, a proto uvažují o uzavření sňatku a založení rodiny. V dalším doplnění žalobce požádal o přerušení řízení a uvedl, že navrhuje, aby si rozkladová komise vyžádala zprávu od Úřadu městského obvodu Plzeň 3, zda žalobce a jeho přítelkyně požádali úřad o uzavření sňatku. K tomu žalobce uvedl, že požádali o uzavření sňatku, avšak listiny, které předložil jako náležitost pro uzavření sňatku z formálních důvodů nevyhovovaly. Z tohoto důvodu se plánovaný sňatek neuskutečnil a žalobce v domovském státě žádá o nové listiny. Proto žalobce žádá, aby bylo řízení na dobu třiceti dnů přerušeno, neboť v této lhůtě se snad již snoubencům podaří splnit formální požadavky pro uzavření sňatku.

S ohledem na změnu právní úpravy bylo o podaném rozkladu rozhodnuto Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen Komise) jako o odvolání, a to rozhodnutím ze dne 26. 9. 2011 č.j. MV-70143-8/SO-2010 tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí vydané v prvním stupni potvrzeno. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Komise uvedla, že žalobce se dopustil pěti trestných činů ve dvou dnech a byl pravomocně odsouzen trestním příkazem. Řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu je řízením správním, vedeným podle zákona o pobytu cizinců a správního řádu a okolnosti procesního postupu skončeného trestního řízení nejsou pro toto správní řízení rozhodné. Žalobce byl odsouzen za opakované útoky na poškozenou a na její přítelkyni a za poškozování cizího majetku. Námitka žalobce, že nezamýšlel způsobit škodu majiteli bytu, je irelevantní. Žalobce svoji trestnou činností opakovaně závažným způsobem narušil veřejný pořádek a práva a svobody druhých a tím naplnil skutkovou podstatu ust. § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

Žalobce si musel být vědom i případného dopadu své trestné činnosti do jeho soukromého a rodinného života. Nelze proto přijmout jeho názor, že rozhodnutí je nepřiměřené z hlediska jeho zásahu do rodinného a soukromého života žalobce. Povinností

každého cizince je respektovat právní řád přijímajícího státu. Opakovaným závažným porušením této povinnosti žalobce dal najevo nedostatek vůle této povinnosti dostát a činil tak v důsledku i na úkor svého soukromého a rodinného života. K námitce žalobce o jeho soužití s družkou V.L. Komise nepřihlédla s odkazem na ust. § 82 odst. 4 správního řádu. Nadto Komise nepovažuje tvrzení žalobce o pevnosti a trvalosti tohoto vztahu za hodnověrně doložené, když žalobce uplatnil čestné prohlášení družky ze dne 15. 6. 2010 až 4 dny po doručení odvolání a také 21 dnů poté, co právní zástupce žalobce obdržel napadené rozhodnutí. Pokud by žalobce se svojí družkou skutečně uzavřel sňatek a žalobce tuto skutečnost řádně ohlásil Ministerstvu vnitra, jak mu ukládá ust. § 103 písm. e) zákona o pobytu cizinců, měl by správní orgán tuto informaci k dispozici, do doby rozhodování o odvolání však ke sňatku žalobce nedošlo, jak vyplývá z údajů vedených v cizineckém informačním systému a v informačním systému evidence obyvatel.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle § 77 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *Ministerstvo platnost povolení k trvalému pobytu dále zruší, jestliže*

a) cizinec opakovaně závažným způsobem naruší veřejný pořádek nebo práva a svobody druhých anebo je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost státu,

b) zanikne do 5 let po vydání povolení k trvalému pobytu důvod, pro který bylo podle § 66 odst. 1 písm. a) bodu 1 nebo § 66 odst. 1 písm. b) povolení k trvalému pobytu vydáno,

c) byla zrušena platnost povolení k trvalému pobytu uděleného tomu, kdo o cizince, držitele tohoto povolení, pečoval,

d) cizinec nesplnil povinnost podle § 88 odst. 3,

e) cizinec je zařazen do informačního systému smluvních států a příslušný orgán, který cizince do tohoto systému zařadil, poskytne dodatečné informace, po jejichž vyhodnocení lze mít za to, že trvá důvodné nebezpečí, že by mohl při svém pobytu na území jiného smluvního státu ohrozit jeho bezpečnost nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek,

f) byl cizinec pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k trestu odnětí svobody v délce převyšující 3 roky, nebo

g) jiný členský stát Evropské unie nebo smluvní stát uplatňující společný postup ve věci vyhošťování rozhodl o vyhoštění cizince ze svého území^{9a)} z důvodu odsouzení cizince k trestu odnětí svobody v délce nejméně 1 rok anebo pro důvodné podezření, že spáchal závažnou trestnou činnost nebo takovou činnost připravuje na území některého státu Evropské unie nebo smluvního státu uplatňujícího společný postup ve věci vyhošťování, a dále z důvodů porušení právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na jejich území,

za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.

Soud předepisuje, že při výkladu citovaného ustanovení je třeba mít na paměti, že zákon o pobytu cizinců neužívá pojmy „veřejný pořádek“, „závažné narušení veřejného pořádku“ a

pod. vždy ve stejném významu, resp. k naplnění tohoto obsahu vyžaduje stejnou intenzitu protiprávního jednání, proto v některých případech připojenými adjektivy zdůrazňuje požadavek vyšší intenzity takového jednání. To také vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3As 4/2010-151 ze dne 26. 7. 2011. Právě v tomto usnesení soud zdůraznil, že při výkladu pojmu veřejný pořádek, respektive závažné narušení veřejného pořádku, tak jak jsou tyto pojmy užívány v různých kontextech zákona o pobytu cizinců, je třeba brát v úvahu nejen celkový smysl dané právní úpravy, ale přihlížet i k rozdílným okolnostem vzniku, původu a účelu jednotlivých ustanovení, v nichž jsou tyto pojmy užity. Proto nelze bez dalšího směřovat užití těchto pojmů a jejich obsah, ale je nutno je vždy vztahovat k danému institutu zákona o pobytu cizinců, a to zejména pokud jde o povolení vstupu na území, oproti tomu zrušení povolení pobytu již uděleného (a to podle druhu pobytového oprávnění) popř. užití nejzazšího ochranného opatření státu, kterým je vyhoštění cizince. Uvedené usnesení, věta II. /druhá/ se tak vztahuje k případu v něm projednávanému, kdy šlo o rozhodnutí o vyhoštění, a lze seznat, že uvedený závěr vyslovený v této větě odpovídá čl. 12, bodu 1. Směrnice Rady 2003/109/ES, o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (dále jen „Směrnice“).

Tato Směrnice v preambuli odst. 8 stanoví mimo jiné, že státní příslušníci třetích zemí, kteří si přejí získat či udržet právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, by neměli představovat ohrožení veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti, přičemž pojem veřejný pořádek může zahrnovat odsouzení za spáchání závažného trestného činu. Odst. 16 preambule stanoví, že dlouhodobě pobývajícím rezidentům by měla být přiznána zesílená ochrana proti vyhoštění. Oproti tomu odst. 21 akcentuje, že členský stát by měl být schopen prověřit, zda dotyčná osoba nepředstavuje ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a veřejného zdraví. Čl. 6 Směrnice stanoví, že členské státy mohou zamítnout přiznání postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta z důvodu veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti, přitom musí posoudit závažnost nebo druh protiprávního jednání proti veřejnému pořádku nebo veřejné bezpečnosti nebo nebezpečí, které od takové osoby hrozí s přiměřeným ohledem na délku pobytu a vazby na zemi. Při splnění podmínek stanovených v Čl. 4 a 5 pak Čl. 7 bod 3. stanoví, že pakliže příslušná osoba nepředstavuje ohrožení ve smyslu Čl. 6 přizná dotčený členský stát státnímu příslušníkovi třetí země právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta. Čl. 9 pak stanoví, že dlouhodobě pobývající rezident ztrácí nárok na toto postavení, bylo-li přijato opatření k vyhoštění za podmínek stanovených v Čl. 12. Dle tohoto článku, bod 3 členské státy mohou stanovit, že dlouhodobě pobývající rezident nemá nadále nárok na právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta, ohrožuje-li vzhledem k závažnosti protiprávního jednání, kterých se dopustil, veřejný pořádek, avšak uvedené ohrožení není důvodem k vyhoštění ve smyslu Čl. 12. Bod 7 stejného článku pak pamatuje i na možnost dalšího setrvání na území dotyčné osoby za předpokladu, že splňuje stanovené podmínky vnitrostátními právními předpisy a opět nepředstavuje ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.

Z uvedených ustanovení Směrnice vychází také právní úprava zákona o pobytu cizinců, který v ust. § 70 odst. 2 písm. e) stanoví, že cizinec je povinen k žádosti o povolení k trvalému pobytu předložit doklad obdobný výpisu z evidence Rejstříku trestů k doložení trestní záchovalosti a následně v ust. § 75 a následujících stanoví „Důvody pro nevydání, zánik platnosti a zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu“, mj. § 75 odst. 2 písm. c) stanoví, že ministerstvo zamítne povolení k trvalému pobytu, pakliže cizinec nesplňuje podmínku trestní záchovalosti. Trestní záchovalost zákon o pobytu cizinců vymezuje v ust. § 174 tak, že se za takového považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů (popřípadě v jiném podobném dokladu) záznam, že byl pravomocně odsouzen za

spáchání trestného činu. Trestní zachovalost se tak dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů (nikoli opisem). Platnost povolení k trvalému pobytu ve smyslu ust. § 76 písm. b) zaniká nabytím právní moci rozsudku ukládajícího cizinci trest vyhoštění nebo vykonatelnosti rozhodnutí o správním vyhoštění. Navazující ust. § 77, který zakládá pravidla pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, kromě odst. 2 písm. a), který byl v daném případě aplikován, stanoví, že ministerstvo dále zruší platnost povolení k trvalému pobytu též, jestliže (písm.e) byl cizinec pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k trestu odnětí svobody v délce převyšující 3 roky nebo (písm.f) jiný členský stát uplatňující společný postup ve věci vyhošťování rozhodl o vyhoštění z důvodu odsouzení cizince k trestu odnětí svobody v délce nejméně 1 rok anebo pro důvodné podezření, že spáchal závažnou trestnou činnost... a dále z důvodu porušení právních předpisů upravujících vstup a pobyt cizinců na jejich území.“

Zesílená ochrana dlouhodobě pobývajícím rezidentům proti vyhoštění ve smyslu uvedené Směrnice Čl. 12, tak spočívá v tom, že takovéto rozhodnutí o vyhoštění dlouhodobě pobývajícího rezidenta lze učinit pouze tehdy, představuje-li skutečné a dostatečně závažné ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti (jak je zdůrazňováno ve větě druhé usnesení Nejvyššího správního soudu viz shora). Musí tak jít o tak závažné jednání, že další pobyt cizince, aniž by to znamenalo ohrožení základních zájmů společnosti, již není možno připustit, a nepostačuje toliko přistoupit ke zrušení povolení trvalého pobytu. Vykonatelností rozhodnutí o správním vyhoštění takové povolení k pobytu ve smyslu ust. § 76 písm. b) zákona o pobytu cizinců zaniká.

Pojem opakovaně závažným způsobem naruší veřejný pořádek představuje tak jednání, které nedosahuje intenzity vedoucí k závěru o nutnosti vyhoštění cizince z území. Jestliže ust. § 77 odst. 2 písm. a) hovoří o opakovaném závažném způsobu narušení veřejného pořádku, a toto vymezení představuje jiný důvod, než důvod uvedený v písm. e) tzn. než pravomocné odsouzení za spáchání úmyslného trestného činu k trestu odnětí svobody v délce převyšující 3 roky / event. ve vztahu k písm.f)/ je nutno dovodit, že intenzita opakovaného závažného způsobu narušení veřejného pořádku musí být shledána minimálně ve srovnatelné intenzitě - způsobu jednání, které obdobným způsobem atakuje chráněný zájem, jednání tak musí vykazovat znaky opakování závažného způsobu narušení veřejného pořádku, ve svém souhrnu představující obdobu útoku proti chráněnému zájmu jednorázovým porušením právních předpisů - spácháním úmyslného trestného činu ve smyslu vymezeném v ust. § 77 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců.

Jinými slovy řečeno to znamená, že by bylo proti smyslu stanovené zákonné úpravy, pokud by případ cizince, který byl „pouze“ v jediném případě odsouzen k trestu nižšímu, než je uvedeno v § 77 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců, byl posouzen podle ust. § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť zákonodárce v uvedeném ustanovení zřetelně vyjádřil úmysl, že platnost povolení k trvalému pobytu je takovému cizinci možno zachovat.

V daném případě je nesporné, že žalobci byl odsouzen pro spáchání úmyslného trestného činu a byl mu uložen trest odnětí svobody v délce jednoho roku (podmíněně odložený na zkušební dobu 2,5 roku). Jednání žalobce je jistě možno kvalifikovat jako závažné narušení veřejného pořádku. Spor je však o to, zda se ho dopustil opakovaně. Soud je ve shodě s žalobcem toho názoru, že nikoliv.

Z vydaného trestního příkazu plyne, že žalobcovo jednání bylo posouzeno jako jeden skutek, a to pokračující skutek skládající se ze dvou dílčích útoků spáchaných ve dnech 30. 6. 2009 a 2. 7. 2009, jímž naplnil skutkovou podstatu více trestných činů. Jakkoli rozhodování o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu nemá charakter sankčního řízení a nelze tedy bez dalšího automaticky aplikovat všechny zásady trestního práva, i přesto je

třeba konstatovat, že správní orgány jsou ve smyslu ust. § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu vázány rozhodnutím příslušného orgánu „o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá“. Správní orgány jsou tak v daném případě vázány citovaným trestním příkazem nejen v tom, že žalobce se dopustil trestného činu (trestných činů) a kterého (kterých), ale také tím, jakým jednáním se tohoto trestného činu (trestných činů) dopustil a jsou tedy vázány i posouzením soudu v tom smyslu, že se jednalo jediný pokračující skutek, jímž byla naplněna skutková podstata více trestných činů. Jde tedy o jednorázové narušení veřejného pořádku a nikoli opakované, přičemž je nerozhodné, že tímto jednáním žalobce naplnil skutkovou podstatu více trestných činů. Otázka počtu poškozených pak již nehraje vůbec žádnou roli. (Zdejší soud pouze pro upřesnění uvádí, že I.B. nebyla jen svědkyní, ale skutečně poškozenou, neboť společně s bývalou přítelkyní žalobce obývala stejný byt, do nějž žalobce neoprávněně vnikl, a byla tak narušena také její domovní svoboda).

Žalobce se tak dopustil narušení veřejného pořádku závažným způsobem, avšak nikoli opakovaně a aplikace ust. § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců v jeho případě nebyla na místě. S ohledem na výši uloženého trestu nebyla na místě ani aplikace ust. § 77 odst. 2 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Soud má proto za to, že v případě žalobce nebyly vůbec naplněny zákonné podmínky pro rozhodování o zrušení platnosti jeho povolení k trvalému pobytu.

Vzhledem k tomuto závěru by již postrádalo smyslu zabývat se otázkou, zda zrušení platnosti žalobcova povolení k trvalému pobytu bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života žalobce.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce měl se svojí žalobou úspěch a náleží mu proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 2 úkony právní služby po 2100 Kč (za převzetí věci a sepsí žaloby), a 2 režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 4.800,- Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Proto soud přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení ve výši 7.800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. března 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu